

न्यानां रोपणे वरा । सदोद्या रजनीं नीलीं पुत्र-
वित्तैर्विद्युज्यते । स्वयं जाते पुनस्ते द्वे पालयन्त्रैव
दुष्यति । आरामे गृहमन्ये वा मोहात् सर्वपनावपत् ।
पराभवं रिपोर्याति ससाधनधनक्षयम् । निशा नीली
पलाशश्च चिञ्चा श्वेतापराजिता । कोविदारश्च सर्वत्र
सर्वं निम्नान्ति मङ्गलम् । निशा हरिद्रा । कोविदा-
रकोरक्तकाञ्चनः । “हेमाम्भसा वृक्षबीजं स्नातोम-
न्त्रेण रोपयेत् । वसुधेति सुसीतेति पुष्पदेति धरेति
च । नमस्ते शुभगे ! नित्यं द्रुमोऽयं यद्वातामिति । च-
रिटाशोकपद्मागवकुलामप्रियङ्गवः । माङ्गल्याः पूर्व-
मारामे रोपणीया गृहेषु च । अश्वत्थमेकं पिचुमर्दमेकं
ह्री चम्पकौ त्रीण्यथ केशराणि । तालाटकं श्रीफलसं-
प्रकञ्च पञ्चाम्बवापी नरकं न पश्येत्” । दानरत्नाकरे
देवीपुराणम् “ये च पापा दुराचाराः शीतरुच्छेदका-
रिणः । तेऽप्यवीच्यादिनरके पच्यन्ते ब्रह्मणोदिनम् ।
मृतास्ते जीव्यमानास्तु ब्रह्मघ्नाः कीर्तिता भुवि । तस्मिन्
देशे भयं नित्यं राजानेन चिरायुषः । नच नन्द-
त्ययं लोको यत्र श्रीफलभेदिनः । शीतरुर्विलः ।
“लाखत्वा लक्तकेनापि मन्त्रं शस्त्रेषु बन्धयेत् । न व्या-
विकीटहिंसायां भयं तत्र भवेत् कचित् । “सिद्धिः
अचलतरङ्गतारलितमृदुतरसमीरणवनोद्देशे श्रीमद्रामभ-
द्रपादाः कुशलिनः समुद्रतटे नानाशतसहस्रवानराणां
मध्ये खरनखरपञ्चाङ्गलाङ्गूलं पवनसुतं वायुवेगं पर-
चक्रप्रमथनं श्रीमद्भनूलमाज्ञापयन्ति असुकसप्राखण्ड-
क्षेत्रे वाताभोग्मोगाभ्रीरुतीपाण्डुरसुण्डीभूलीशङ्कार-
तल्याकृशराङ्गताफडिङ्गैलावानरागम्डामङ्गलमहिषादि-
रोगम् खण्डयत क्षणमपि विलम्बं सा चरत यदि
विलम्बं कारयत तदा युष्मान्शतखण्डं कारयामीति ।
घां घ्रीं घ्रीं श्रीरामाय नमः” । इति असुरेषु बन्धयेत्
“कपेर्वृष्टिसमायोगात् दृश्यन्ते फलसिद्धयः” शु०त०पु० ।
वा डीप् कृषीत्ययत् । स्वार्थे क कृषिकायत् स्त्री ।
आधारे कि । भुपि २ । ‘कृषिर्भूयाचकः शब्द’ भा० ।
कृष्णशब्दे दृश्यम्

कृषिका पु० कृष-किकृन् । फाले अम० कर्षके ति० ।

कृषिजीविन ति० कृषा जीयति जोष-णिनि । स्वयमस्वयं
वा कृतया कृषिदृत्त्यः जीविनि स्त्रियां डीप् ।

कृषिपरायण पु० कृषिकर्त्तव्यताविधायकपराशरमतानु-
सारिनिबन्धमेद ।

कृषीवल ति० कृषिरस्यस्य वृत्तित्वेन वलच् दीर्घः । कर्षके
कृषिजीविनि । “कश्चित्तुष्टाः कृषीयलाः” भा० स०५५०
कृष्णर पु० अश्वत्थं प्रातिपदिकम् । शिवे त्रिकाण्डशेषः
कृष्ट ति० कृष-कर्म्मणि क्त । इतकर्षणे चेत्वादौ “कृष्टजा-
नाभोपधीनां जातानां च स्वयं वने” मनुः कृष्टपच्यः
भावे क्त । २कर्षणे न० “न प्रदायः कृष्टफलं क्षेतमन्येन
कारयेत्” या० । ततः दृढा० भावे इमनिच् कृष्टोरः ।
कृष्टिमन् कृष्टत्वे कर्षणे पु०

कृष्टपच्य ति० कृष्टे क्षेत्वे स्वयमेव पच्यते पच-कर्म्मकर्त्तरि
क्यप् । कृष्टक्षेत्रे-स्वयमेव पच्यमाने धान्यादौ “न कृष्ट-
पच्यमग्नीयादकृष्टञ्चाप्यकालतः” भाग० ७।१२।१७।
वानप्रस्थधर्मोक्तौ । शुद्धकर्म्मणि तु ण्यदेव “कृष्टपाक्य
इति” सि० कौ०

कृष्टि पु० कृष-कर्त्तरि क्तिच् भावे क्तिन् वा । १पण्डिते अमरः
२जनमात्रे निरु० “मानुषीणांसेकः कृष्टीनामभवत् सहा-
वा” कृ० ६।१८।२ “विद्वानमज कृष्टयः” कृ० ८।६।४ ॥
“कृष्टयः प्रजाः” भा० “कृष्टीनां विचर्षणिः” कृ० ६।४५।१६
३कर्षणे स्त्री० त्रिका० ४आकर्षणे च

कृष्टीप्त ति० कृष्टे क्षेत्वे डप् । इतकर्षणक्षेत्रे-इतवपने
ओषध्यादौ “वन्या मास्याश्चेह तथा कृष्टीप्ताः पतताश्च-
याः । अकृष्टकाः कृष्टकिनो गन्धरूपरसान्विताः” भा०
आ० ८८५० ;

कृष्ण पु० कृष-नक् । भगवतोऽवतारभेदे वासुदेवे १देवकी-
नन्दने । “कृषिर्भूयाचकः शब्दः णश्च निर्दृतिवाचकः ।
तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृष्णइत्यभिधीयते” इत्युक्ते २परब्र-
ह्मणि, ३वेदयासे, ४अर्जुने मध्यमपाण्डवे च । कृष्ण-
वर्णत्वात् ५कोकिले, यिश्चः ६काके, भेदि० करमर्दके
(करमचा) ७ट्टक्षे, शब्दर० दनीले, वर्णे ८तद्वति ति०
अमरः १०कालागुर्णि राजनि० । ११अशुभकर्म्मणि च
न० । कृष्णकर्म्म अमरः १२द्रौपद्यां, १३नीलट्टक्षे, १४पि-
प्पल्यां, १५द्राक्षायां, स्त्री भेदि० १६नीलपुनर्नवायाम्,
१७कृष्णजीरके, १८गाम्भार्या १९कटुकायाम्, २०सावि-
राभेदे २१राजसर्पमे, राजनि० २२पर्य्यां, भावप्र० ।
२३काकोल्यां, २४सोमराज्याञ्च स्त्री टाप् जटा०कृष्णवर्ण-
त्वाच्च तासां तथात्वम् २५धनमेदे न०कृष्णधनशब्दो विवृतिः ।
२६नीलाञ्जने, २७लौहे, २८मरिचे च पु० जटाधरः ।
तत्र भगवदवतारविशेषः “अथ भाद्रपदे मासि कृष्णा-
ष्टम्यां कलौ युगे । अष्टाविंशतिमे जातः कृष्णोऽसौ देव-